

KARTA OPISU PRZEDMIOTU - SYLABUS

Nazwa przedmiotu

Funkcje specjalne [S1MwT1>E-FS]

Przedmiot

Kierunek studiów

Matematyka w technice

Rok/Semestr

3/5

Studia w zakresie (specjalność)

–

Profil studiów

ogólnoakademicki

Poziom studiów

pierwszego stopnia

Język oferowanego przedmiotu

polski

Forma studiów

stacjonarne

Wymagalność

obieralny

Liczba godzin

Wykład

30

Laboratorium

0

Inne (np. online)

0

Ćwiczenia

15

Projekty/seminaria

0

Liczba punktów ECTS

4,00

Koordynatorzy

dr hab. Maciej Ciesielski

maciej.ciesielski@put.poznan.pl

Wykładowcy

Wymagania wstępne

Wymagana wiedza dotyczy znajomości z zakresu algebry liniowej, analizy matematycznej I, analizy matematycznej II (przekształcenia całkowite Laplace'a i Fouriera), równań różniczkowych zwyczajnych. [K_W01 (P6S_WG)] Wykorzystanie aparatu matematycznego w analizie prostych modeli matematycznych, wykonanie obliczeń przy użyciu rachunku różniczkowego i całkowego, umiejętność efektywnego samokształcenia w dziedzinie związanej z wybranym kierunkiem studiów. [K_U01 (P6S_UW)] Świadomość potrzeby poszerzania swojej wiedzy w zakresie funkcji specjalnych, gotowość do podejmowania wysiłku w celu zastosowania zdobytej wiedzy do rozwiązywania nowo powstałych problemów w naukach technicznych. [K_K01 (P6S_KK), K_K02 (P6S_KK)]

Cel przedmiotu

Celem przedmiotu jest zdobycie wiedzy z zakresu funkcji specjalnych oraz nabycie umiejętności aplikowania nabytej wiedzy do analizy problemów z matematyki i fizyki.

Przedmiotowe efekty uczenia się

Wiedza:

Dobrze rozumie rolę i znaczenie dowodu w matematyce, w szczególności znaczenie istotności założeń.

Potrafi samodzielnie odtworzyć podstawowe twierdzenia dotyczące funkcji specjalnych i dowody tych twierdzeń. Zna podstawowe wyniki dotyczące funkcji specjalnych. [K_W01 (P6S_WG)]

Umiejętności:

Jasno wyraża w mowie i piśmie treści matematyczne związane z funkcjami specjalnymi. Przeprowadza dowody fundamentalnych zależności w teorii funkcji specjalnych. Potrafi uczyć się samodzielnie, w tym korzystając z literatury obcojęzycznej. [K_U01 (P6S_UW)]

Kompetencje społeczne:

Posiada świadomość poziomu swojej wiedzy w odniesieniu do prowadzonych badań naukowych i potrzebę poszerzania swoich horyzontów naukowych. Potrafi precyzyjnie formułować pytania, służące pogłębieniu własnego zrozumienia danego tematu lub odnalezieniu brakujących elementów rozumowania. [K_K01 (P6S-KK), K_K02 (P6S-KK)]

Metody weryfikacji efektów uczenia się i kryteria oceny

Efekty uczenia się przedstawione wyżej weryfikowane są w następujący sposób:

Wykład:

- ocena wiedzy i umiejętności wykazanych na zaliczeniu pisemnym.

Ćwiczenia:

- sprawdzenie przygotowania (wiedzy) do zajęć ćwiczeniowych.
  - premiowanie praktycznej wiedzy zdobytej w trakcie poprzednich ćwiczeń i wykładu.
  - ocena wiedzy i umiejętności związanych z wykonaniem rachunków i prowadzeniem dowodów.
  - sprawdzian z ćwiczeń i/lub opracowanie pisemne (wykonane częściowo poza zajęciami na uczelni).
- Uzyskiwanie punktów dodatkowych za aktywność podczas zajęć, a szczególnie za:
- umiejętność samodzielnego rozwiązywania problemów związanych z teorią funkcji specjalnych.
  - wykorzystanie wiedzy wykraczającej poza materiał z zakresu prowadzonego wykładu i ćwiczeń.

Treści programowe

1. Funkcje gamma i beta.
2. Symbol Pochhammera i szereg hipergeometryczny Gaussa..
3. Wielomiany Czebyszewa.
4. Wielomiany Legendre'a, stowarzyszone wielomiany Legendre'a I harmoniki sferyczne.
5. Wielomiany Jacobiego I Gegenbauera.
6. Wielomiany Laguerre'a.
7. Wielomiany Hermite'a.
8. Funkcje Airy'ego I Bessela.
9. Równanie Mathieu.
10. Konfluentne funkcje hipergeometryczne (Kummer, Tricomi, Whittaker, falowa Coulomba).
11. Funkcje eliptyczne.

Metody dydaktyczne

Wykłady - wykład z prezentacją multimedialną uzupełniany przykładami podawanymi na tablicy, uwzględnianie różnych zastosowań przedstawianych zagadnień funkcji specjalnych w matematyce i fizyce.

ćwiczenia – poruszanie problemów otwartych, dogłębna analiza wybranych zadań dla funkcji specjalnych, prowadzenie otwartej dyskusji nad metodą rozwiązania zagadnienia z zakresu funkcji specjalnych, wykonywanie zadań podanych przez prowadzącego ćwiczenia, recenzowanie zadań domowych przez prowadzącego ćwiczenia.

Literatura

Podstawowa

1. E. Korpala, Funkcje specjalne, Kraków : AGH Uczelniane Wydawnictwa Naukowo-Dydaktyczne, 2001
2. W. Hudyka, Funkcje specjalne, Warszawa : Wojskowa Akademia Techniczna, 1979.
3. N. N. Lebedev, Funkcje specjalne i ich zastosowania [z jęz. ros. tł. Michał Hornowski], Warszawa : Państwowe Wydaw. Naukowe, 1957.

Uzupełniająca

1. Beals, Richard; Wong, Roderick Special functions. A graduate text. Cambridge Studies in Advanced

Mathematics, 126. Cambridge University Press, Cambridge, 2010.

2. Viola, Carlo An introduction to special functions. Unitext, 102. La Matematica per il 3+ 2. Spinger, [Cham], 2016.

3. Korenev, B. G. Bessel functions and their applications. Translated from the Russian by E. V. Pankratiev. Analytical Methods and Special Functions, 8. Taylor & Francis, Ltd., London, 2002.

Bilans nakładu pracy przeciętnego studenta

	Godzin	ECTS
Łączny nakład pracy	100	4,00
Zajęcia wymagające bezpośredniego kontaktu z nauczycielem	45	2,00
Praca własna studenta (studia literaturowe, przygotowanie do zajęć laboratoryjnych/ćwiczeń, przygotowanie do kolokwium/egzaminu, wykonanie projektu)	55	2,00